De klagende en zugtende inwoners der aarde

treurende over de onenigheden, die van tyd tot tyd onder het menschdom komen in te wortelen, zo wel in deze als in andere landen

bron

De klagende en zugtende inwoners der aarde: treurende over de onenigheden, die van tyd tot tyd onder het menschdom komen in te wortelen, zo wel in deze als in andere landen. z.n., z.p. 1807

Zie voor verantwoording: https://www.dbnl.org/tekst/_kla008klag01_01/colofon.php

Let op: boeken en tijdschriftjaargangen die korter dan 140 jaar geleden verschenen zijn, kunnen auteursrechtelijk beschermd zijn. Welke vormen van gebruik zijn toegestaan voor dit werk of delen ervan, lees je in de gebruiksvoorwaarden.

dbnl digitale bibliotheek voor de Nederlandse letteren

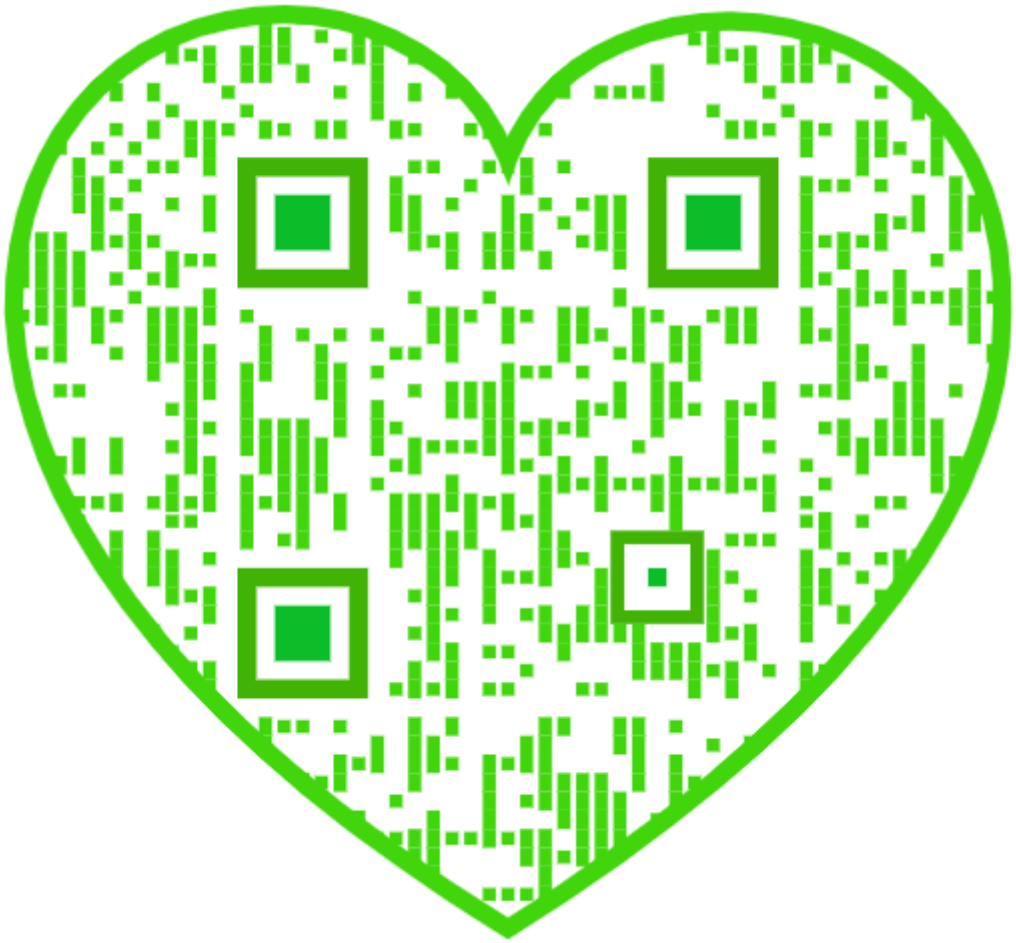

De klagende en zugtende inwoners der aarde: treurende over de onenigheden, die van tyd tot tyd onder het menschdom komen in te wortelen, zo wel in deze als in andere landen.

Gesticht door een weesjongetje van 13 jaar in het jaar 1807, genaamt Willem Pieters, geboren te Middelburg in Zeeland.

Zalig zynze die treuren want zy zullen vertroost worden.

Op de wyze van een konings dochter.

*A*ch Menschen weent en zyt bedugt
Doet afstand van u zonden,
Neemt tot den Vader u toevlugt,
Hy slaat met diepe wonden;
God ziet uit zynen Hemel hoog,
Op ons met een vertoornd oog;
Hy komt zyn straffen zenden,
Rondom aan 's waerelds enden.

2. Wat is de twist en tweedragt groot
In buitenlandsche steden;
Wat raakt 'er menig in den nood,
Door de [oneenigheden,]
[Het heilig woord word niet betragt,]
[Het kwade werd veel om gelacht,]
Laat ons den Heere vrezen,
Hy zal genadig wezen.

3. Het is ruim negen en vyftig jaar
Nog Menschen dit beleven,
Wierd men de Runderpest gewaar,
Een stenen hart moet beven;
Van jaar tot jaar de Watervloed,
't Geen ieder mensch wel zugten doet,
Door onze booze zonden,
Gaat Stad en Land te gronden.

4. Wat zitten wy nog in een band
Van juk en slavernijen,
Ik wensch God zal ons Vaderland,
Voor tegenspoed bevryen,
Van huisbraak en Roovers ziet,
Brengen haar naa[s]ten in 't verdriet,
Zogten haar te verryken,
Door listen en praktijken.

5. 't Zy van de Zwarten voor en na
Uit de plantagies ons beschreven,
't is niet als boosheid voor en na,
Wat moet men nu beleven,
't Is rondom twist van alle kant,

Door Satans listen overmand,
God zal de boosheid wreeken,
Die blyven in gebreken.

6. Ach ach men denkt 'er weinig aan
Het heilig waard des Heren,
God kan ons schielyk nederslaan,
Men denkt wie kan ons deren,
Het kwaad dat groeid nog meerder aan
o Jezus wilt ons doch opstaan,
Ons vaderland bevrijden,
Voor Pest en dure tyden.

7. [Aanmerkt de straffe] van Gods hand,
[Wat siet men nu gebeuren,]
Ia door het gansche Nederland,
Ziet men de menschen treuren
Daarom valt Iezus maar te voet,
Wat zuur is kan nog worden zoet,
Laat ons daarop betrouwen,
Dan blyft men vast behouwen.

8. 't Is niet als boze haat en nyd,
Rondom van alle landen,
Het schynt wel in de laatste tyd,
Gods toorn is aan het branden,
't is beschreven in de Courant,
Uit Frankryk en uit Luikerland,
Men leeft thans in geen vreden,
O wat boosaardigheden.

9. Het schynt daar is geen liefde meer,
Of by geen mensch te vinden,
Denk maar de straf komt van den heer
Men wandeld als de blinden,
Laat ons eendrachtelyk te saam,
Ons knien buigen voor zyn naam,
hy kan ons Land verschonen,
Met zegen weer bekronen.

10. 't jaar 1805 is nu voorby,
En 1806 mede,
't is niet als haat en nydigheid,
En Dorpen en Steden,
Gods heilig woord leid aan een kant,
't Kwaad neemt meerder overhand,
Denk maar God zal ze plagen,
Die na het recht niet vragen.

11. 't jaar 1807 is nu in zwang,
Als wy wat beter deden,
Dan zullen wy door Godes hand,
genieten rust en vreden,
o god wees onze toeverlaat,
Daar wy u hoop in dezen staat,
Om bidden dag en nagten,
Uw heilig woord betrachten.

12. Roep Iezus dog van harten aan
Wilt u van 't Kwaad doch myden,
hy zal u in den nood bijstaan,
Voor onheil u bevryden;
Men leest van dag tot de dag de Courant
Uit Frankryk en uit ander land,
Een ieders hart moet beven,
't Kan niet worden beschreven.

13. Hoort na myn raad o zondaar groot
Tragt na het woord des Heren,
Wees hem gehoorzaam tot den dood,
Wilt zijn geboden eeren,
Dan zal gezegend zyn u huis,
Ons land bevrijd van druk en kruis,
Dan zal een ieder schromen,
Om tot ons op te komen.

14. Het slimste is den Ambachtsman
Wat zullen zy beginnen.
De Burgers komt er mee op aan
Daar is niet veel te winnen,
't Schynt den oorlog is op hand,
O Heer bewaar ons gansche Land,
Het staat ons te beleven,
Om voor het zwaard te beven,

15. 't is alles even slegt en duur,
Wat zal men gaan beginnen,
Waar is nu haast geen avontuur,
Om meer de kost te winnen,
maar ik zeg de gemene man,
Daar komt het allermeest op an,
Zy zyn meest te beklagen,
[D]ie niemand durven vragen.

16. Het heilig woord word nu versmaat
het goede moet thans wyken,

'er is voor ons geen troost of baat,
god laat zyn straffen blyken,
Daarom toond god den Heer zyn straf
hy zendze van den Hemel af,
De pragt der hovaardyen,
wil god niet langer lyen.

17. De jonkheid denkt niet aan de dood
De Ouderdom daar neven,
Veel denken ik heb nog geen nood,
Wy kunnen nog lang leven;
Nog hoord men kinders vroeg en laat,
[Vorl]ien en zweren langs de straat,
De Ouders zullen lyden,
Als zy hun niet kastyden.

18. Denk maar het is een kort [tyd]
Hier namaals zal het wezen,
Een eindeloze eeuwigheid,
Van helsche angst en vrezen;
Buigd u voor Vader zynen throon,
gelyk als den verloren Zoon,
Eer dat men komt te sterven,
kan men nog troost verwerven.

19. Mogten wy samen allegaar,
Eenparig in vrede leven,
Ik wensch god zal van jaar tot jaar,
Ons allen zegen geven;
Ach dat ons lieve Vaderland,
Mag komen in een beter stand,
Dat Land en Zeeman groeijen,
En als te voren bloeijen.

20. O gy Inwoners groot en klein
Wilt God u nood maar klagen,
Dat hy de middelaar wil zyn,
Bevryden ons van plagen,
Laat ons de Oppermajesteit,
Nog loven met eenparigheid,
Laat ons in vrede leven,
God zal ons zegen geven.

21. Gij Neerlands Volk met 'er spoet
Breekt doch tot door de wolken,
Valt voor uw Schepper dan te voet,
Dien God van alle Volken,
Gy zyt den God van Israel,
Die alles doet op zyn bevel,
Daarom laat ons te samen,
looven zyn heilige namen.